

• ГУМОРЕСКА

Я чи антия

НАУКА несподівано збагатилася мена знаннями, про які раніше не мав навіть уяви. Досі я й не підозрював, що в слонів може бути склероз. Або що в космосі літають сотні тисяч метеоритів і котрийсь із них у будьяку мить може гепнутися на Землю. Тепер дивлюся на слонів у зоопарку і щоразу серце стискається від жалю. Іду вулицею і мимоволі зиркаю на небо. Від власної долі не втечеш. Втішає тільки те, що береженого Бог береже. Кажуть люди.

А оце прочитав статтю про матерію та антиматерію. Виявляється, ще остаточно не доведено: ми і навколишній світ побудовані з речовини чи з антиречовини.

Після статті я цілу ніч не спав. Думки обсіли. З чого я? З речовини чи з антиречовини? Якщо з речовини, то моя дружина – з антиречовини. Бо при зіткненні у нас завжди відбуваються вибухи.

Вранці дружина мене питає:
– Ти що, збираєшся на виставку? Всю ніч стовбичив перед дзеркалом.

– Ще не знати, – кажу, – хто стояв перед дзеркалом. Може, я, а може, антия.

Дружина здивовано глянула на мене й спитала:
– Підеш на роботу чи лягатимеш? Я пішов на роботу.
Мене викликав начальник служби електров'язку.
– Ось, – показав він доповідну старшого майстра служби. – Отут написано, що ви вчора поводили себе негідно, наговорили йому всіляких грубощів.
– Може, так, – відказую, – а може, й не так.
– Як це "може, так, а може, й не так"? Тут чорним по білому написано: електрик Кульбабка...
– Воно ще не знати. Може, Кульбабка, а може, й антикульбабка.
– Супроти факту не попреш.
– Бачите, як вам сказати. Що воно факт, то факт. Але, може, воно й антифакт.
– Так тут же написана правда! Писав старший майстер.
– Воно, може, й правда. А може, й антиправда.
– Слухайте, яка тут може бути антиправда? Повторюю, писав старший майстер.
– Наукою ще не доведено, чи він

старший майстер, чи старший антимайстер.
– Яке це має значення. Головне, що була ваша грубість.
– А може, це була антигрубість...
– Не розумію вас?..
– Ото ж то. Наукові статті треба читати. А там ясно написано, що досі не доведено, чи ми – це ми, чи – антимі.
– Підождіть, підождіть, – потер лоба начальник. – А ви впевнені, що у вас на в'язах голова, а не антиголова?
– Це воно по-науковому так: якщо у старшого майстра на в'язах голова, то у мене антиголова. А якщо, приміром, у нього антиголова, то у мене – голова. Бо при зіткненні ми...
– Ясно, – сказав начальник служби електров'язку.
Тепер я повністю вдарився в науку. Сиджу вдома і читаю різні наукові статті.
Виявляється, мурахи чують одного по запахові. А терміти з'їдають усе, що потрапляє у термітник...
Євген ДУДАР.

• З АМЕРИКАНСЬКОГО ГУМОРУ

БЕЗПЛАТНИЙ СЕКС

– **Щ**О з тобою? – здивовано спитав Стенлі. – Чому ти і на бензозаправку не заїхав? Це вже шоста, яку ти минаєш!
– Перестань бурчати! – сказав Фрейзер.
– Але ми вже проїхали сто кілометрів після Арізони, і бензин у нас ось-ось закінчиться!
– Ну гаразд, гаразд! – натиснув на газ Фрейзер. – Хотів приготувати тобі сюрприз, але раз ти так напосядаєшся, то вже скажу – їдемо на одну особливу бензозаправку.
– Що ж у ній таке особливе?
– Чув, що знедавна там проводиться лотерея. Кожному, хто заправиться, дається можливість виграти велику винагороду... Ось і вона, ота сама бензозаправка. Приїхали!
Обоє вийшли із машини. Фрейзер

заляв повний бак і звернувся до заправника:
– Шефе, ми готові до великої винагороди. І що це буде?
– Право на безплатний секс.
– Неймовірно! – вигукнули приятелі. – Викладай правила гри!
– Я задумав якесь число від одиниці до десяти, – пояснив заправник. – Якщо вгадаєте, яке саме, – виграєте безплатний секс.
Фрейзер і Стенлі сіли в машину, щоб швиденько порадитися.
– Ми готові! – сказав невдовзі Фрейзер. – Ти задумав трійку.
– Не вгадали. Я задумав число сім, – знизав плечима заправник і пішов у приміщення бензостанції.
Через десять днів обидва приятелі знову заїхали на ту бензозаправку.
– Лотерея ще продовжується? – спитав Фрейзер, залити повний бак.

– Продовжується, – кивнув головою заправник.
– Добре, – сказав Стенлі, – цього разу ми переконані, що ти задумав чотири!
– Жаль, але вам знову не пощастило! Я задумав число вісім.
– А, чорт! – лайнувся Фрейзер і натиснув на газ.
– Починаю підозрювати, що та лотерея – шахрайство! – сказав недовірливий Стенлі.
– Та ні! – заспокоїв його Фрейзер. – Лотерея цілком достовірна, знаю це з перших рук. Просто нам не щастить. Моя дружина розповідала, що минулого тижня цілих три рази тут виграла!
Паркер ДОНОВАН.
м. Лос-Анджелес (США).
(Переклад з англійської Бориса ТИМЧЕНКА).

ТОСТ

Будьте здорові до тосту наступного!

Мал. Олексія КОХАНА.

Народні усмішки

Суддя запитує свідка:
– Ви знаєте підсудного?
– Аякже! Ми в банку разом працювали.
– Коли це було?
– Два місяці тому. Приблизно в три години ранку...

На спортивних змаганнях з вилуво риби.
– А це лікар нашої команди.
– Цікаво, а який лікар має бути в любителів риболовлі?
– Звісно, який – нарколог!

– Миколо, як справи у Павла? Щось я вас давно разом не бачила. А такі приятелі були – нерозливвода.
– Е-е, Петрівно, відходив Павло своє по землі грішній...
– Яке горе! І коли?
– Та вже два місяці буде, відколи машину купив і гасає тепер на ній щодня.

Одеський тлумачний словник

ВАС ТУТ НЕ СТОЯЛО – ви не були в черзі.
ВІЗЬМІТЬ ОЧІ В РУКИ – дивіться уважніше.
ВСІМ ДАВАТИ – ліжко зламається! – нам і самим мало.
ГАВРИК – підлеглий.
ГЕМБЕЛЬ – проблема.
ГОЛИЙ ВАССЕР (ВАСЯ) – марна справа.
ДВІ ВЕЛИКІ РІЗНИЦІ – не одне і те ж.
ДАЙТЕ ХОДУ ПАРОХОДУ – дайте мені пройти.
ДИХАЙТЕ НОСОМ – замовкніть.
ЄВРЕЙСЬКЕ ЩАСТЯ – щастя навпаки.
КЕНДЮХ – великий живіт.
КУМПОЛ – тім'я (або взагалі голова).
Валерій ХАЙТ.
м. Одеса.

ПРИПЧА
ЯКОСЬ зустрілися дві думки – Розумна і Дурна. Погломоніли про те, про се та й розійшлися.
– Ну й дурна ж я, що змарнувала стільки часу на пустопорожні балачки! – з досадою зауважила сама собі Розумна Думка.
– Ну й розумна ж я, раз та дурена так довго теревила зі мною! – вихвалялася Дурна Думка перед знайомими.

Мал. Івана САВЛЮКА.

– Апетит у тебе вовчий! Жаль тільки, що зарплата заяча...

Народна медична казка

ЖИЛИ-БУЛИ мачуха й дочки, а жза наймичку була Попелюшка, яка зранку до пізньої ночі всю домашню роботу порала. Одного разу мачуха з дочками поїхали на бал. Попелюшку, ясна річ, туди не взяли. Аж тут раптом прилетіла Фея і сказала нещасній дівчині: "Витри сльози! Ось тобі карета золота, ось тобі коні вороні, ось тобі плаття білосніжне! Рушай на бал, але пам'ятай: якщо затримався, то опівночі білосніжне плаття перетвориться у гамівну сорочку, карета – в палату, а коні – в лікарів-психіатрів".

Бал видався на славу! А відтак Попелюшка згадала про обумовлений час лише після опівночі. Прибігла до карети, та було вже пізно...
Відкрила очі й бачить, що лежить у палаті, поряд стоять лікарі-психіатри і санітари. Потім глянула в дзеркало, а на ній замість плаття білосніжного – гамівна сорочка. Та й сама вона вже не Попелюшка, а якийсь мужик з вусами – Петро Петрович Іванько. З його слів і записано цю правдиву історію.

Корисна порада
Хочете високо літати? То не носіть камінь за пазухою.

• БАЙКА

Ведмежа тактика

Новий указ
Потряс
Усю звірину.
Ведмідь – і той
Аж зблід від переляку,
Немов
Пішов на нього Тигр в атаку.
Не їсться, бідному, й не спиться,
Стурбовані і дітки, й Ведмедиця.
– Що сталося? –
налякані питали.
– Хіба ж бо ви указу не читали?
Надумав Лев – звіриний цар –
Карати безпощадно за хабар...
Хто дав,
Хто взяв –
Не буде всім пощади...
На пень підсудних кожен сяде.

– Пропали ми! –
Промимрив Ведмедиця,
Розтерши сльози лапами по пиці.
А та: – Нічого... Будемо живі!
У нас таки ж не тирса в голові!
Не суп, Бурмиле,
так печально брів,
Обійдемо без хабарів!
.....
І що ж – живуть,
Хоч хабарів відтоді й не беруть.
Лише частіш справляють іменини
Господаря, та діток, та дружини.
Приносять гості немалі пакунки –
Ні, ні, не хабарі,
А подарунки!

Михайло ХИЖКО.

Архів "зорянського" гумору – на сайті www.zorya.poltava.ua

